

เทศบัญญัติ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2553

ของ

เทศบาลตำบลน้ำโจ้

อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

ประกาศเทศบาลตำบลน้ำใจ

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2553

ด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ได้เห็นชอบให้เทศบาลตำบลน้ำใจ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2553 ได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 มาตรา 63 ซึ่งบัญญัติว่า “นอกจากที่ได้มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เทศบัญญัตินั้นให้ใช้บังคับได้ เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวันเว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน ถ้ามีความระบุนในเทศบัญญัตินั้นไว้ว่าให้ใช้บังคับทันที ก็ให้ใช้บังคับในวันที่ได้ประกาศนั้น”

เทศบาลตำบลน้ำใจ จึงขอประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2553 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เป็นต้นไป จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2553

(นายเสริม สุรยกานต์กุล)

นายกเทศมนตรีตำบลน้ำใจ

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลน้ำใจ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2553

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 63 มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 25 ประกอบมาตรา ๒ มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลน้ำใจจึงตราเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เทศบาลตำบลน้ำใจ ขึ้นโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลน้ำใจและโดยอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเทศบาลตำบลน้ำใจ พ.ศ. 2553”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลน้ำใจ เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลน้ำใจ ไม่น้อยกว่า 7 วัน

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลน้ำใจ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ให้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 25๓๖ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า กากพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่ง ที่สร้างขึ้นอย่างหนึ่ง ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสี้ยว ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้างหรือในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ที่ตกลงทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

ข้อ 4 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในสถานที่ อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตน โดยที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดที่สามารถป้องกันแมลง และสัตว์ได้ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 5 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ในครอบครองของตนไม่ให้มีหรือถ่ายเททั้ง สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย สิ่งเปรอะเปื้อน ในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 6 ห้ามผู้ใด ถ่ายเท ทั้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือสิ่งเปรอะเปื้อนในที่สาธารณะหรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาต

ข้อ 7 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะ หรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นร่วออกมาภายนอก

ข้อ 8 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทั้ง ระบายสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 9 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลน้ำโจ้ว ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลน้ำโจ้ว ห้ามผู้ใดดำเนินการดังกล่าว เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขและวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 10 ผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหะสถาน จะต้องได้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น เป็นผู้เก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย จากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครอง ไปกำจัด โขสเสียค่าธรรมเนียมเก็บขน ตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 11 ห้ามผู้ใดทำการขน คู้ย เขี่ย ขูด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่ที่สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 12 ห้ามผู้ใดทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่ สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในถัง รถขน เรือขน สถานที่ที่เก็บหรือ พักสิ่งปฏิกูล เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 13 ให้นายจ้างจัดให้มีห้องน้ำห้องส้วม อันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้างตามข้อกำหนดดังนี้

(1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ห้อง ห้องส้วมไม่น้อยกว่า 1 ห้อง

(2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 15 คน แต่ไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ห้อง และส้วมไม่น้อยกว่า 2 ห้อง

(3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 40 คน แต่ไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ห้อง และส้วมไม่น้อยกว่า 3 ห้อง

(4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้าง ทั้งชายและหญิง ให้แยกห้องน้ำและห้องส้วมสำหรับลูกจ้างหญิงเป็นส่วนสัดเฉพาะสำหรับหญิง

สำหรับส้วมต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาษชำระตามสมควร และให้มีอ่างล้างมือ หน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่าง ต่อ ห้องส้วม 4 ห้อง

ข้อ 14 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าได้เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่อเกิดขึ้น ในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศ หรือออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

ให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

(1) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคงแข็งแรงและมีฉลิด

(2) พื้นที่ภายในห้องส้วม ต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร

(3) พื้นห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่ายมีความลาดอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้องส้วม

(4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศ อย่างน้อย 10% ของพื้นที่ ห้องส้วมหรือมีพัดลมระบายอากาศ

(5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างเพียงพอ

(6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหนะนำโรคได้ด้วยน้ำ และมีความสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร

(7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะ ซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้าออกได้ หรือร่องซึมใต้พื้นดิน หรือถังกรองอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน

(8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม

(9) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ

(10) ต้องรักษาความสะอาดส้วมอยู่เสมอ ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกส้วมให้มีถึงขณะที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดทุกครอบครัวยและมีที่รองรับขยะรวมขนาดบรรจุ 200 ลิตร ต่อ 60 คน ต่อวัน และมีการป้องกันสัตว์พาหนะนำโรคได้และต้องเก็บกวาดขยะ โดยเฉพาะขยะเปียกต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดมิดชิดหรือเก็บในถุงพลาสติก

ให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดี จากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะสุขหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 15 ผู้ใดโดยเจตนาฝ่าฝืนข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 ข้อ 9 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีสิทธิจัดการจับเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยได้และปรับไม่เกิน 500 บาท

ข้อ 16 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 7 ข้อ 10 วรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับไม่เกิน 1,000 บาท ดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา

ข้อ 17 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 10 วรรคสอง ข้อ 12 ข้อ 13 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตและปรับไม่เกิน 1,000 บาท รวมทั้งให้ชดเชยค่าเสียหายอันเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขและวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 18 ผู้ใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ภายในเวลาเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ต้องชำระค่าปรับไม่เกิน 500 บาท

ข้อ 19 ผู้ใดผิดนัดไม่ชำระค่าธรรมเนียมเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย สองคราวติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการจับ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย จนกว่าผู้นั้นจะได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระรวมทั้งค่าปรับครบถ้วน

ข้อ 20 ผู้ใดได้จดทะเบียนค่าเงิน ข้อ 14 ข้อ 15 เจ้าพนักงานต้องยื่นมีอำนาจปรับไม่เกิน 1,000

บาท

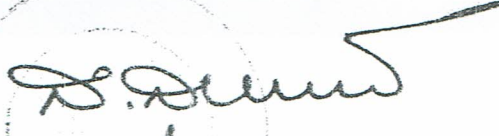
ข้อ 21 ให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำโจ้วมีหน้าที่รักษาการให้ปฏิบัติตามเทศบัญญัติและให้มีอำนาจออกระเบียบปฏิบัติ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553

(นายเสริม สุรยกานต์กุล)

นายกเทศมนตรีตำบลน้ำโจ้ว

เห็นชอบ

(นายสงครม ก่อสารสุนทร)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รัฐบาลราชภัฏวชิร
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง